

RESSÒ DE LA PARAULA

L'alegria que s'encomana

Hem celebrat Nadal, l'esdeveniment del «Déu amb nosaltres». Déu en la nostra humanitat concreta, a casa nostra, al nostre interior, a la nostra ciutat...

Hem d'aclarir que no seria correcte dir que tenim i portem Déu amb nosaltres. Allò correcte serà dir que Déu ens ha pres i ens porta amb Ell. El que hem fet a la litúrgia de Nadal és, una vegada més, deixar-nos prendre per Ell.

Perquè si Déu ha volgut ser amb nosaltres no ha estat solament en atenció a nosaltres mateixos, sinó també amb la voluntat de manifestar-se als altres, al món sencer. El desig de Déu segueix sent el d'arribar al món, a tots, «per què tothom se salvi i arribi al coneixement de la veritat» (1Tm 2,3-4; Tt 2,11). Amb el benentès que, com ens recorda sant Pau, Ell no es manifesta, ni el veiem, cara a cara, sinó com en un mirall (cf. 1Co 13,12). A nosaltres, en realitat, se'ns ha manifestat, no directament, sinó a través de molts i diversos camins, a través de múltiples miralls (cadascú sabrà com i quantes mediacions ha utilitzat Déu per a arribar fins a la pròpia vida). Un cop l'hem rebut per la fe, ens convertim immediatament en miralls de la seva llum, és a dir, imatges del seu ésser (aquella imatge que érem per creació i

que havia quedat malmesa pel pecat).

El cas és que, segons Déu vol, qui ha estat il·luminat, ha d'il·luminar, d'ell ha de sortir llum per al món; no sent ell llum, però sí reflectint-la, com en un mirall. Però ara s'esdevé un gran repte. Per gràcia hem estat introduïts en una habitació il·luminada, espaiosa, amb múltiples i molt diverses portes; per gràcia ens ha arribat un raig de llum i ens en beneficiem. Però alhora se'ns diu: així com se't va obrir una porta per entrar a aques-

ta habitació, així com se't va regalar aquesta llum, així has d'obrir totes i cadascuna d'aquestes portes, així has de dirigir el teu reflex en totes les direccions, sense excepció. Darre de cada porta, al costat teu, hi ha persones concretes, éssers humans com tu, molt diverses, amb històries, cultures, temperaments, mentalitats i personalitats, potser diferents i contràries a la teva... A tots, sense excepció, has d'obrir la porta, a tots has de dirigir la lluentor del teu mirall.

Perquè de la mateixa manera que et va arribar a tu la llum, així l'has de reflectir. Déu no va esperar que fossis bo per manifestar-se't; tampoc no va fer selecció de cultures, psicologies, polítiques o mentalitats: sols va oferir el seu tresor esperant, això sí, ser acollit.

I així com, en entrar en aquella habitació tan espaiosa i acollir aquella llum tan brillant, vas experimentar una alegria que brollava del cor, deixa ara que aquesta alegria acompanyi el teu gest d'obrir portes i de reflectir la llum, de manera que s'encomani als teus germans. No se't demana simplement que siguis simpàtic, o que facis content, o posis de bon humor el teu germà, sinó que col·laboris perquè s'implanti en ell la font de l'alegria. Perquè on hi ha font, hi ha aigua viva; on hi ha mirall al costat d'un focus de llum, hi ha lluentor. On hi ha presència viva de Déu, allí hi ha Evangeli, i on hi ha Evangeli, hi ha alegria sincera, desbordant, contagiosa.

És veritat que, tal com la fe cristiana dona la mà a l'alegria, de vegades qui s'ha contagiats de l'alegria d'un germà, acaba trobant la fe. Però, amb sant Joan de la Creu, repetim, per a no oblidar-nos-en mai, «que bien sé yo la fuente que mana y corre...».

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sobre el perdó

No fa gaire, en la cruel guerra de Síria, la població de Qaraqoix va ser alliberada del bàrbar domini gihadista i els cristians expulsats se'n van alegrar molt. Aquest fet ha tornat actualitat les paraules de la Myriam, una nena cristiana que va ser entrevistada fa dos anys en el campament de refugiats on sobrevivia amb la família. «Què sents cap aquells que et van obligar a sortir de casa?». Ella va contestar: «Demano només per a ells el perdó a Déu». Les declaracions de la petita Myriam, pronunciades en un moment de mà-

xim sofriment, sintetitzen la llavor de la fraternitat humana que, a diferència d'altres religions, conté el cristianisme, inspirador del valor universal de la igualtat. Coincideixen amb les declaracions que va fer a *Le Figaro* el filòsof Rémi Brague a propòsit de la crida al perdó que es va fer en el funeral de Jacques Hamel, el mossèn degollat per dos gihadistes, en plena missa, a l'església de Saint-Etienne-du-Rouvray.

«Què hauríem d'haver fet?», es pregunta Brague: «¿Cridar a la venjança, recórrer els carrers amb el

taüt cridant que cada mort nostre en val cent dels seus?». I després de recordar que el perdó no és mai complet sense la demanda del perdó per part de qui ha fet el mal, conclou: «Déu fa molt temps que va perdonar en bloc la humanitat, i per sempre, pel sacrifici de Crist a la creu. Però aquí he de corregir un error comú: la pregunta no és si Déu perdonarà a tal o qual pecador, sinó si perdonarà aquest pecador que coneixem tan bé: és a dir, a nosaltres mateixos.»

Antoni Puigverd

ECO DE LA PALABRA

La alegría que se contagia

Hemos celebrado la Navidad, el acontecimiento del «Dios con nosotros». Dios en nuestra humanidad concreta, en nuestra casa, en nuestro interior, en nuestra ciudad...

Hemos de aclarar que no sería correcto decir que tenemos y llevamos a Dios con nosotros. Lo correcto será decir que Dios nos ha tomado y nos lleva consigo. Lo que hemos hecho en la liturgia de la Navidad es, una vez más, dejarnos tomar por Él.

Porque si Dios ha querido estar con nosotros no ha sido sólo en atención a nosotros mismos, sino también con la voluntad de manifestarse a los demás, al mundo entero. El deseo de Dios sigue siendo el de llegar al mundo, a todos, «para que todos se salven y lleguen al conocimiento de la verdad» (1Tm 2,3-4; Tt 2,11). Sólo que, como nos recuerda san Pablo, Él no se manifiesta, ni le vemos, cara a cara, sino como en un espejo (cf. 1Co 13,12). A nosotros, en realidad, se nos ha manifestado, no directamente, sino a través de muchos y diversos caminos, a través de múltiples espejos (cada uno sabrá cómo y cuántas mediaciones ha utilizado Dios para llegar hasta la propia vida). Una vez le hemos recibido por la fe, nos convertimos inmediatamente en espejos de su luz, es decir, imágenes de su ser (aquella imagen que éramos por creación y que había quedado dañada por el pecado).

El caso es que, según quiere Dios, quien ha sido iluminado, ha de iluminar, de él ha de salir luz para el mundo; no siendo él luz, pero sí reflejándola, como en un espejo. Pero ahora sobreviene un gran reto. Por gracia hemos sido introducidos en una habitación iluminada, espaciosa, con múltiples y muy diversas puertas; por gracia nos ha llegado un rayo de luz y nos beneficiamos de él. Pero al mismo tiempo se nos dice: así como se te abrió una puerta para entrar en esta habitación, así como se te regaló esta luz, así has de abrir todas y cada una de esas puertas, así has de dirigir tu reflejo en todas las direcciones, sin excepción. Detrás de cada puerta, al lado tuyo, hay personas concretas, seres humanos como tú, muy diversas, con historias, cultura, temperamentos, mentalidades y personalidades, quizá distintas y contrarias a la tuya... A todos sin excepción has de abrir la puerta, a todos has de dirigir el brillo de tu espejo.

Porque de la misma manera que te llegó a ti la luz, así la has de reflejar. No esperó Dios a que fueras bueno para manifestarse; tampoco hizo selección de culturas, psicologías, políticas o mentalidades: sólo ofreció su tesoro esperando, eso sí, ser acogido.

Y así como, al entrar en aquella habitación tan espaciosa y acoger aquella luz tan brillante, experimentaste una alegría que brotaba del corazón, deja ahora que esa alegría acompañe tu gesto de abrir puertas y de reflejar luz, de manera que se contagie a tus hermanos. No se te pide simplemente que seas simpático, o que pongas contento, o de buen humor, a tu hermano, sino que colabores para que se implante en él la fuente de la alegría. Porque donde hay fuente, hay agua viva; donde hay espejo junto a un foco de luz, allí hay brillo. Donde hay presencia viva de Dios, allí hay Evangelio, y donde hay Evangelio, allí hay alegría sincera, desbordante, contagiosa.

Es verdad que, como la fe cristiana lleva de la mano la alegría, a veces quien se contagió de la alegría de un hermano acabó hallando la fe. Pero, con san Juan de la Cruz, repetimos, para no olvidarnos nunca, «que bien sé yo la fuente que mana y corre...».

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Mn. Ignasi Font visita el bisbe Agustí Cortés

El nou vicari de l'Opus Dei per a Catalunya i Andorra es va trobar amb el bisbe Agustí a la Casa de l'Església el passat 21 de desembre. Mn. Ignasi va ser nomenat per a aquest càrrec el mes d'octubre, en substitució del Dr. Antoni Pujals, que començava a treballar al consell general de la prelatura a Roma.

Després de la mort de Mons. Xavier Echevarría el 12 de desembre, l'Opus Dei està preparant el camí cap al congrés electiu del nou prelat que se celebrarà a Roma a partir del proper 21 de gener, i les primeres votacions seran el 23 de gener.

Celebrant santa Teresa Jornet a Aitona

Dilluns 9 de gener tindrà lloc en aquesta població lleidatana una eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona i el bisbe de Lleida i concelebrada per altres bisbes de les diòcesis catalanes, entre els quals el bisbe Agustí, com a cloenda del 125è aniversari de la fundació de la Casa Asil d'Aitona i per a la inauguració de la reforma feta a la casa natal de la santa.

El 9 de gener de 1843 va néixer a Aitona Teresa Jornet Ibars, al si d'una família de pagesos, profundament cristiana.

La recuperació que s'ha fet de la casa natal ajuda a conservar la memòria d'aquesta dona que, amb l'ajuda del prevere Saturnino López Novoa, va fundar la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats l'any 1873. L'any 1891 va fundar al seu poble natal la primera Casa Asil de Catalunya.

Les Germanetes són presents a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat amb la residència Nuestra Señora de Lourdes, a Sant Just Desvern.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Aprenguem de la Verge Maria a tenir un cor humil i capaç d'acollir els dons de Déu» (8 de desembre).

@Pontifex: «Avui voldria que cadascú fes memòria de la pròpia història, del do rebut del Senyor» (13 de desembre).

@Pontifex: «L'amor de Déu, que sap llegir en el cor de cadascú per comprendre el desig més amagat, ha de prevaldre per sobre de tot» (15 de desembre).

@Pontifex: «És el moment de donar pas a la fantasia de la misericòrdia per donar vida a moltes obres noves fruit de la gràcia» (14 de desembre).

Felicitaçió de Nadal a la Cúria

Més d'una seixantena de persones, entre treballadors, voluntaris i col·laboradors que fan els seus serveis a la Casa de l'Església i als organismes diocesans, es van aplegar divendres 23 de desembre a les 13 h per felicitar el Nadal al bisbe Agustí, a través de les paraules que el delegat per al Catecumenat, Mn. Ricard Hernández, va pronunciar en nom de tots.

També el bisbe Agustí va adreçar unes paraules als presents, agraïnt el servei que quotidianament ofereixen i encoratjant-los a créixer en el testimoni d'amor, segons les pistes del Pla Pastoral

per a enguany, que es resumeixen en el títol «Estimeu-vos els uns als altres - L'Església, comunitat de germans que s'estimen».

La felicitació de Nadal en aquesta data assumeix un valor afegit, ja que coincideix amb l'aniversari d'ordenació presbiteral del bisbe Agustí: ja són 45 anys com a sacerdot. En ocasió del Nadal i d'aquest aniversari es va fer obsequi al bisbe d'una col·lecció de llibres del beat Ramon Llull.

El pica-pica de germanor final va permetre la salutació distesa entre tots, per desitjar-se mútuament unes bones festes nadalenes.

Nadal amb...

...Vida Creixent. Èxit en la convocatòria d'aquest moviment per celebrar el Nadal amb els membres dels grups presents a la diòcesi: una seixantena van assistir a la celebració de l'eucaristia a la capella de la Casa de l'Església, el dimarts 20 de desembre a la tarda, i després van compartir un pica-pica de germanor.

...els seminaristes. Molt entranyable i testimonial va ser la vetllada viscuda pels seminaristes de la diòcesi a la Parròquia de Sant Martí, de Torrelles de Llobregat.

Després de l'eucaristia amb vespres, un representant de la comunitat parroquial va explicar a grans trets la història de la parròquia. A continuació, el sopar amb Mn. Joan Déu, Mn. Vicenç Roig, i amb la família missionera de David Ferreiro i Cristina Belguier, Cèlia i Damià: un espai per compartir la vida i la taula.

...els interns de Brians1. Com en altres ocasions, el bisbe Agustí va celebrar el Nadal amb els presos del centre penitenciari de Sant Esteve Sesrovires, presidint l'eucaristia amb ells i amb altres voluntaris de la pastoral, el dia 24 al matí.

...els fidels de Sant Joan de Sitges. Com és tradició, el dia de Nadal el bisbe Agustí va celebrar l'eucaristia en un dels temples de la diòcesi i enguany ha estat l'església de Sant Joan, a Sitges, durant la qual, un grup d'infants de la catequesi va fer una representació nadalenca per als assistents.

En record a la Rosa Deulofeu

Des de la seva mort, cada any, coincidint amb l'aniversari del seu funeral, els familiars i amics de la Rosa celebren una eucaristia en la seva memòria.

Enguany, el dia cau en dissabte i, per aquest motiu, s'ha traslladat aquesta celebració al dilluns dia 9

de gener a les 19 h a la Parròquia Sant Agustí de Barcelona (plaça Sant Agustí, 2 - metro línia 3, estació Liceu).

Rosa Deulofeu i González (29 d'abril de 1959 - 5 de gener de 2004) va ser una laica barcelonina, lliurada de manera exemplar a ajudar i propagar el missatge cristià entre els joves de tota condició. Es dedicà,

sobretot, a l'educació en el lleure, a la formació de monitors i directores de lleure i a la Pastoral de Joventut. Aquesta darrera tasca la realitzà com a delegada de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona al llarg de més de 10 anys, també per al territori de l'actual Bisbat de Sant Feliu, ja que això va ser tot just abans de la subdivisió diocesana.

Va col·laborar i participar en diverses entitats (Moviment de Centres d'Espai Cristians, Escola de l'Espai, Cursets de Cristiandat, Moviment Cristià de Joves, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes...), va ser present també a Ràdio Estel i va ser membre del Concili Provincial Tarraconense de 1995. L'Arquebisbat de Barcelona, el 2009, va obrir una causa de beatificació per a la Rosa, que segueix el seu curs.

AGENDA

► **Trobada de preveres i diaques a Vilafranca.** 10 de gener, a les 10.30 h, per al clergat de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf. Jaume Fontbona impartirà la formació sobre els organismes sinodals, resseguint les línies del Pla Pastoral per a enguany.

► **Diàlegs Amoris Laetitia.** 14 de gener, de les 17 a les 18.30 h, a la Casa de l'Església. Lectura reflexionada i compartida de l'exhortació postsinodal del papa Francesc. Organitzat per la Delegació de Família i Vida.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. A Urgell: beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., funda-

dora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (†367),

bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gurmèrsind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1C 1,1-3 / Jo 1, 29-34]. Sant Pau, ermita a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI).

Baptisme del Senyor

COMENTARI

El cel s'obrí

El cap. 40-55 del llibre d'Isaïes són obra d'un profeta anònim que, parlant als desterrats cap a finals de l'exili, anuncia un nou «èxode» més gloriós que el primer amb Moisès.

Hi destaquen els Cants del Servent del Senyor. El 1r (42,1s) presenta *el Servent del Senyor*. He posat en ell el meu Esperit per confiar-li la missió de portar el dret a les nacions. Ho farà amb estil suau (*no apaga la flama del ble que vacil·la*) però ferm (*sense defallir*), fins a implantar-lo a la terra: no només a Israel, perquè *et destino a ser llum de les nacions*.

El Senyor el capacita: *bondadosament t'he cridat, et prenc per la mà i t'he configurat*.

L'encontre de Pere amb Corneli culmina històries lligades per la iniciativa de Déu.

El discurs té «introducció» subratllant que *Déu acull tothom qui creu en Ell i fa el bé*; «kerigma» proclamant que *Déu consagrà Jesús de Natzaret ungit-lo amb Esperit Sant i poder*; i «conclusió» invitant a creure en Jesús.

El Baptisme de Jesús prelude el seu Ministeri.

Jesús es presentà a Joan perquè el bategés.

Mt explicita l'absurd de què s'uneixi als qui reben un «baptisme de conversió per al perdó dels pecats» un de qui la veu del cel proclama: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat, en qui m'he complagut*.

Motiu? *Convé que complim d'aquesta manera tota «justícia»*. A la Bíblia «justícia» vol dir el pla de Déu.

El Gran Sacerdot Jesucrist *calia que es fes en tot semblant als germans* per esdevenir així *compassiu i digne de confiança* (He 2,17s).

El cel s'obrí: amb Jesús de Natzaret tenim ple accés a Déu present amb l'Esperit que baixa suaument com un colom i el Pare que amb la seva veu del cel declara: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungit-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?». Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer». Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te ha llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.

»Envió su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos. Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo

(Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, fue Jesús de Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Está bien que cumplamos así lo que Dios quiere». Entonces Juan se lo permitió.

Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrió el cielo y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz del cielo que decía: «Este es mi hijo, el amado, mi predilecto.»